

Obrana českých důchodců opozicí? Záporná nula

- CZ24 News | 5. března 2023

ČESKO: Matěj Stropnický komentuje počínání opozičních stran v případě valorizace důchodů. Vedle nekompetentní vlády máme dnes také nekompetentní opozici, shrnuje.

Předminulou sobotu ohlásil Andrej Babiš v *Deníku Právo*, že vláda zažije při projednávání návrhu na snížení zákonné valorizace důchodů kvůli inflaci peklo. V průběhu jednání sněmovny to v týdnu tak místy skutečně vypadalo: když Tomio Okamura mluvil v úterý sedm hodin v kuse, nebo když bylo Andreji Babišovi v pátek odebráno po předchozí úpravě jednání slovo, on však od řečnického pultu odmítl odejít a celá opozice se okolo něj shromáždila a bránila ho vlastními těly poslanců. Pokud nepočítáme, že se podporou návrhu zcela odkopalo lidovecké „sociální svědomí vlády“ a také pirátská lidumilka Olga Richterová, výsledek „pekla“ je záporná nula. Vláda prosadila návrh zmírnění valorizace již tuto sobotu dopoledne. Jak je to možné? Amatérská opozice chybovala v proceduře tak okatě, a nakonec se úplně vzdala, až to vypadá, že jí o skutečné zmaření vládního návrhu vůbec nešlo.

Vláda navrhla zákon projednat tzv. ve stavu legislativní nouze, což je složitá procedura pod rozlišovací schopnost většiny lidí. [Podrobně je popsána zde](#), zjednodušeně znamená toto: první ze tří čtení návrhu zákona odpadá, sněmovní výbory musejí návrh projednat na čas, obecnou rozpravu nad celkem návrhu lze vypustit, diskusní příspěvky v podrobné rozpravě nad pozměňovacími návrhy zkrátit a omezit jejich počet a po druhém čtení může ihned následovat třetí. Legislativní nouzi na návrh vlády vyhlásila předsedkyně sněmovny Pekarová-Adamová, což ale nestačí, poslanci si musejí odhlasovat, že trvá dosud v okamžiku zahájení projednávání daného zákona a že se ho týká. O to, aby nebylo snížení valorizace projednáváno v tomto režimu, bojovala opozice v první polovině týdne.

Nohy si ale podrazila sama. Patrik Nacher z hnutí ANO navrhl ve čtvrtek, aby se o tom, že tento zákon bude projednán ve stavu legislativní nouze, hlasovalo v konkrétní čas bez ohledu na rozpravu – a to ve čtvrtek v osm večer. Koalice zajásala, návrh podpořila, ten tak prošel hlasy téměř všech poslanců a ačkoli se za to Nacher později kál, na osmou večerní se koalice shromáždila (ne všichni jsou v sále, ba ani v budově sněmovny pořád) a zkrácený režim pro jednání o důchodech schválila. K čemu tedy byly mnohahodinové projevy? Pirátský poslanec Jakub Michálek správně poznamenal, že jelikož si opozice sama navrhla, že a kdy se bude o zkrácení jejích práv hlasovat, nemá její případná budoucí ústavní stížnost na ne dost demokratické přijetí tohoto zákona vůbec žádnou šanci. Úplná blamáž.

Vtip zkráceného režimu legislativní nouze spočívá obecně jednak v tom, že je řečnění opozice omezeno, jednak ale konkrétně v tomto případě v tom, že vláda potřebuje snížení valorizace důchodů schválit do určitého termínu, aby se stihl uplatnit už pro valorizaci v červnu letošního roku, protože jde o úsporu zhruba dvacet miliard. Legitimita této legislativní nouze je sporná, protože neobstojí, že jde o „mimořádnou situaci“, při níž „státu hrozí značné hospodářské škody“, jak zní ustanovení zákona o Jednácím řádu sněmovny, podle kterého se legislativní nouze vyhláší. Vysoká inflace bohužel dávno není žádnou mimořádnou situací, je tu s námi již dva roky. Vláda tak návrh mohla klidně předložit na podzim, nebo v prosinci, nebo v lednu. Neučinila tak ovšem a „mimořádnou situaci“ si sama vytvořila. Čili vláda úpravu předložila *záměrně* pozdě, aby se vyhnula jejímu projednávání během prezidentské kampaně, ve které by tím nepochybně poškodila své kandidáty

a pomohla Andreji Babišovi.

Poté, co vládní většina ve čtvrtek večer odhlasovala – nyní již opět proti vůli opozice –, že se na snížení valorizace důchodů režim legislativní nouze uplatní, začala ho, světe div se, skutečně uplatňovat. Odsouhlasen byl návrh zkrátit příspěvky na dvakrát pět minut, a to pro všechny bez rozdílu. To byl teprve okamžik, kdy se v pátek probudil Andrej Babiš. Vyčerpал své příspěvky, chtěl mluvit dál, ale bylo mu odebráno slovo. V zásadě mu bylo odebráno právem a opozice k jeho zkrácení sama přispěla.

Načež nastalo monumentální divadlo: předsedající schůze po upozornění vypnul Babišovi mikrofon, ten ale přesto odmítl od pultíku odejít a dál četl, co si připravil. Další řečníci v pořadí se, tak, jak je předsedající lidovec Jan Bartošek vyvolával, již nevyjadřovali k důchodům, ale vždycky jen do mikrofonu vedle stojícího Babiše odsoudili, že mu bylo odebráno slovo. Kolem řečnického pultu ve středu s Babišem a Okamurou se postupně vytvořil houf opozičních poslanců na jeho obranu, čímž vznikl krásný fototermín: Babiš a Okamura chtějí bránit důchodce, ale není jim umožněno mluvit a před zvůlí jsou chráněni vlastními těly svých poslanců. Dojemné, hrdinské, naprostý fejk.

Patovou situaci vyřešilo jednání předsedů klubů a stran. Přednostní práva s neomezeným právem mluvit byla obnovena, již je ale nikdo nevyužil a všichni se šli vyspat. V sobotu dopoledne šlo pak hlasování jedna báseň a za tři hodiny byly všechny protinávhrhy opozice zamítnuty. Naprostá šaškárna a debakl opozice, která nedosáhla ničeho než dílčí nápravy chyby, kterou sama dopustila – ostatně největší odpor předvedla nikoli když šlo o důchodce, ale když šlo o to, jestli bude mít její předák Andrej Babiš možnost dál mluvit.

Udělat vládě z něčeho peklo vypadá vskutku jinak.

Především mělo být za každou cenu zabráněno projednání návrhu ve stavu legislativní nouze. Ne dvěma, třemi mnohahodinovými projevy, ale nekonečnou diskusí, kterou by musela utnout vládní většina. To zhatil svou hloupou snaživostí být za dobře se všemi Patrik Nacher. Opozice samozřejmě nemohla hlasování o režimu legislativní nouze početně vyhrát, mohla ale jeho uplatnění okamžitě rozporovat u Ústavního soudu s odůvodněním, že jednak nebyl řádně projednán a jednak že je pochybné, zda byl schválen z důvodů, které zákon umožňuje. Tím, že jej opozice vládě pomohla schválit, si připravila následnou porážku, neboť poté přijatá zkrácení rozsahu projednávání i vystupování už byla v souladu s legislativní nouzí a Andrej Babiš stál u pultíku zcela protiprávně.

Nevíme, co se přesně dohodlo v pátek před půlnocí na jednání předsedů klubů a stran, ale korunu své absolutní jalovosti dodala opozice v sobotu dopoledne, kdy se úplně vzdala dalšího boje a již bez další rozpravy dopustila pouhé hlasování o všech svých pozměňovacích návrzích, v němž vyhrát samozřejmě nemohla. Přitom i podrobná rozprava ve druhém čtení umožňuje nekonečné diskuse, přestávky, porady a zdržování. Pokud by si opozice vedla šikovně, nebylo vyloučené, že návrh uzdržuje až do doby, kdy už – byť i nakonec schválená – novela zákona nestihne vejít v platnost tak, aby se uplatnila již od června. To mohl být reálný cíl opozice: donutit vládu prosadit snížení valorizace až od příště, přičemž mezitím by snad inflace přeci jen klesla.

Jenomže šlo opozici o to, skutečně toho dosáhnout? Bylo cokoli reálného podstatné, když fotka semknuté opozice okolo řečnického obletěla republiku s jasným signálem: bránili jsme vás vlastními těly? Poté, co tato fotka řekla vše podstatné, opozice se na další odpor už vybodla. Před poledním závěrečným hlasováním o úplné a naprosté porážce důchodců a opozice vládou ve třetím čtení zákona pronesla už jenom Alenka Schillerová se lživým patosem: „Máme za sebou nejdelší nepřetržitě jednání za tři volební období. Jako opozice jsme maximálně využili veškeré obstrukční možnosti, které nám dává jednacím řád. Bylo tu přes 400 hlasování, kde jsme neuspěli ani s jedním návrhem. Nic rozumného nás nečeká, snad jen naděje, která umírá poslední. Naděje, že se mezi vámi

najdou tací, kteří by odmítli podpořit tento hanebný zákon.“

Vynikající píár špatné reálné politické práce. Je to záporná nula: vláda prosadila svou, opozice se ukázala jako reálně nekompetentní a možná obojaká v parlamentní proceduře, a ještě jí to nepochybně velká většina voličů zbaští. A to vůbec nemluvím o tom, že opozice na vládu soustavně útočí jako na celek, čímž ji nevyhnutelně stmeluje, namísto toho, aby se ji snažila rozdělit kritikou jedněch a nabídkami druhým. Ale to by bylo na samostatný text. K nekompetentní vládě nám přibyla nekompetentní opozice.

AUTOR: Matěj Stropnický

[ZDROJ](#)